

samfundet om at vejlede og rådgive virksomhederne ud fra nærmere aftalte standarder og forebyggelsesmål, ville det være et yderligere bidrag til klarere politiske meldinger om de samfundsmæssige målsætninger for arbejdsmiljøet.

For SF er et godt arbejdsmiljø helt centralt i et velfærdssamfund, hvis vi skal nå et samfund, der åbent beslutter sig for en samfundsudvikling, hvor vækst i velfærd også er ensbetydende med et bedre arbejdsmiljø, og hvor denne vækst sættes over vækst i aktiekurser og profitter. Det ville være en samfundspolitisk dagsorden af dimensioner.

I virkeligheden burde det jo være en fælles opgave at udvikle et samfund, hvor den enkelte virksomheds ledelse ikke alene bedømmes efter kronerne på bundlinjen, men også efter evnen til at skabe udfoldelsesmuligheder og et godt arbejdsmiljø for de ansatte, et samfund, hvor velfærden ikke bare måles i velstand, men også i arbejdsglæde og sunde arbejdspladser. Og her har vi det problem, at det er for stor og vigtig en opgave at overlade til arbejdsgiverne, og vi skal derfor have ændret strukturen.

Vi skal f.eks. have styrket sikkerhedsrepræsentanternes muligheder for at tage ansvar for arbejdsmiljøet, for i dag kan det være svært for de mange tusinde sikkerhedsrepræsentanter landet over at løfte opgaven, og det skyldes bl.a. en dårlig og ufuldstændig uddannelse af sikkerhedsrepræsentanterne og manglende kompetence til at iværksætte de nødvendige forandringsprocesser, der er forudsætningen for at løfte arbejdsmiljøet.

SF's mål på dette punkt er at få forbedret sikkerhedsrepræsentanternes uddannelse samt ikke mindst at få ændret princippet om, at der i en virksomhed skal være mindst 10 ansatte, før den har ret til at få en sikkerhedsrepræsentant; det antal må nedsættes til højst 5. Det vil nemlig føre til et gevaldigt spring fremad. Tænk på, at også de små virksomheder dermed får sikkerhedsrepræsentanter og selvfølgelig med en ordentlig uddannelse! Det er det, der flytter noget.

Afsluttende skal SF tilsige lovforslaget sin støtte, idet lovforslaget indeholder visse gode takter, som SF gerne vil være med til at udvikle. Som nævnt er der dog nogle ting, der skal ændres.

Dorit Myltoft (RV):

Først har der været en debat, så har der været en handlingsplan, så et debatoplæg og nu et lovforslag, og jeg ser faktisk dette forløb som et udtryk for en stigende folkelig interesse for et godt arbejdsmiljø. En arbejdsmiljøvækkelser kunne dette pinsebudskab altså være her fredag eftermiddag før pinsehelligdagene.

Men ellers skal jeg sige, at da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende på partiets vegne:

I Det Radikale Venstre synes vi godt, man kan sige, at det er en god dag for arbejdsmiljøet, for der er taget tilløb i lang tid, og nu er vi fremme ved målstregen.

Med over 20 år på bagen er arbejdsmiljøloven ved at være slidt, for samfundet har ændret sig utroligt på de 20 år, og arbejdspladserne har skiftet karakter, idet den nye teknologi har holdt sit indtog i næsten alle brancher.

Hvor f.eks. en avis for 20 år siden blev sat i sætteriet af typograferne, som bagefter rensede maskinerne med farlige opløsningsmidler, sætter man i dag avisen ved hjælp af avancerede computere. Og de gammeldags fabrikker med masser af arbejdsfolk, som vi kendte, er blevet gennemmekaniseret med den følge, at arbejdet i dag er et helt andet. Og da arbejdsmarkedet har ændret sig, skal lovgivningen følge med.

Mange af de problemer, vi kendte til i 1975, er blevet løst, men andre er kommet til, og frem for alt er tempoet og effektiviteten sat sådan i system, at det i sig selv er blevet et problem, for i dag er der ingen virksomheder, hverken private eller offentlige, der ikke tænker ekstremt meget på produktiviteten og omkostningerne, og det har sin pris, og den ser vi i arbejdsmiljø-sammenhænge.

Det forandrede arbejdsmarked har også ført til ændrede organisationsformer, idet organisationerne er blevet større og er sammensluttet på en anden måde, og derfor er det også vigtigt at tage fat på en modernisering og opstramning af arbejdsmiljøsystemet.

Der er allerede sket en del:

Under finanslovforhandlingerne sidste efterår blev der afsat midler til en opstrammingsindsats på myndighedssiden – det ene, men meget væsentlige, ben i hele arbejdsmiljøindsatsen – og Arbejdstilsynet er nu i gang med at ansætte personale til et forbedret tilsyn, og vi er tilfredse med den styrkelse af systemet, der sker her.